Dosarul nr. 3-105/23 (2-23088595-02-3-21062023)

H O T Ă R Â R E
În numele legii

05 mai 2025 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Instanţa compusă din:
Preşedintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bostan Angela și Cașcaval Andrei
Judecătorii Negrei Corina
Grefier

examinând, în ședință de judecată publică, în ordinea contenciosului administrativ, acțiunea depusă de Mitriuc Ghenadi către Autoritatea Națională de Integritate cu privire la anularea actului,

C O N S T A T Ă:

Pretențiile reclamantului:

La 20 iunie 2023 reclamantul Mitriuc Ghenadi s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ către Autoritatea Națională de Integritate, solicitând:

- anularea actului de constatare a inspectorului de integritate, Ciubotaru Cristina din cadrul Autorității Naționale de Integritate nr. 73 din 30.05.2023, emis în cadrul dosarului de control al averii și intereselor personale inițiat în privința lui Mitriuc Ghenadi.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin Actul de constatare a ANI nr.73/16 din 30.05.2023, s-a constatat, printre altele, diferenţă substanţială şi deţinerea averii cu caracter nejustificată în mărime de 286.140,59 lei în anul 2017 la data de 26.04.2017, diferenţă ce a fost constatată între averea dobândită şi veniturile obţinute pentru aceiaşi perioadă de către dl Mitriuc Ghenadi, ex-deputat în Parlamentul Republicii Moldova.

Relevă reclamantul că, reieşind din motivarea actului ANI nr.73/2016 din 30.05.2023, se conchide că acesta a fost emis în urma verificării declaraţiei de avere şi interese personale, iniţiate la sesizarea nr.5411 din 28.10.2019.

În motivarea soluţiei emise s-a indicat precum că, la data de 25.04.2017, soldul fiind de 214.499, 41 lei, iar la data de 26.04.2017 a fost debitată suma de 500.640 lei, iar prin diferenţă s-a constatat suma de – 286.140, 59 lei.

Susține că, actul de constatare prin care se constatată existenţa diferenţei substanţiale, se transmite cauza în instanţa de judecată pentru dispunerea confiscării averii nejustificate, se decade persoana supusă controlului din dreptul de a exercita o funcţie publică sau de demnitate publică, este un act administrativ individual defavorabil prin care autoritatea publică a statului admite o ingerinţă în dreptul de proprietate a persoanei supuse controlului şi dreptul la respectarea vieţii private.

Precizează că, din conţinutul normelor prevăzute la art.7 alin.(3) lit. h), art.28 alin.(1), art.44 alin.(16) al Legii nr. 132/17.06.2016 rezultă că, în temeiul acestor prevederi şi pentru executarea prevederilor Legii nr. 132/17.06.2016, Autoritatea Naţională de Integritate era şi este obligată să emită un act normativ – Metodologia de efectuare a controlului. La caz, din motivarea Actului de constatare a ANI nr.73/16 din 30.05.2023, nu este clar după care Metodologie a fost efectuat controlul, deoarece nu s-a indicat nici o normă din aceasta. Mai mult ca atât, pe toată perioada controlului Metodologia de efectuare a controlului averii şi intereselor personale şi privind respectarea regimului juridic al conflictului de interese, al incompatibilităţilor, restricţiilor şi limitărilor, nu a fost şi nu este publicată.

Afirmă reclmantul că, în speţă, inspectorul de integritate a efectuat controlul, pe de o parte, fără a face trimitere la un act normativ ce reglementează procedura de control, iar pe de altă parte, în sensul art.76 din Constituţie, acesta este inexistent, deoarece nu a fost şi nu este accesibil în modul prevăzut de Legea nr. 100/22.12.2017 cu privire la actele normative, nefiind publicat.

Comunică că, actul de constatare nu este motivat şi nu este suficient de cert. Astfel, actul de constatare, contrar prevederilor art.118 al Codului administrativ, nu este motivat. Or, motivarea trebuie să justifice prin forţa logicii, raţionamentelor, probelor şi normelor de drept, toate elementele care compun legalitatea actului administrativ, însă, la caz această exigenţă lipseşte.

Declară că, art.35 alin.(1) al Legii nr. 132/17.06.2016, reglementează structura actului de constatare, în aceeaşi ordine de idei, art.120 Cod administrativ, reglementează expres structura unui act administrativ, iar inserarea în actul de constatare a unui tabel cu indicarea a unor sume globale cu titlu de credit/debit, nu corespunde nici exigenţilor de formă şi nici celor de conţinut reglementate de art.35 al Legii nr.132/17.06.2016, art.118, art.120 din Codul administrativ.

Consideră reclamantul că, prin inserarea acestui tabel nu se recuperează motivarea necesară actului de constatare, deoarece nici din tabelul inserat nu rezultă care avere a fost dobândită de reclamant şi soţia acestuia, în perioada

supusă verificării, a cărei valoare depăşeşte veniturile obţinute în aceiaşi perioadă. În acelaşi timp, tabelul nu reflectă nici veniturile reale obţinute de reclamant în perioada supusă verificării.

Invocă reclamantul că, deşi în act se indică înscrisurile din care s-ar deduce cheltuielile pentru anul 2017, inspectorul face trimitere la o eventuală diferenţă substanţială raportată la situaţia din data de 26.04.2017, fără a indica şi descifra care ar fi fost venitul la această dată. În actul contestat se operează cu cifra de 214.499,41 lei, ca fiind venitul disponibil la data de 26.04.2017, deşi nu s-a indicat de unde a apărut această cifră. Mai mult ca atât, din tabelul de calcul înserat în actul de constare se conchide că inspectorul de integritate a stabilit soldul la începutul perioadei de control, la data de 09.12.2014, suma de 0 lei.

Opinează că, inspectorul de integritate prin simplele constatări rezultate din propriile convingeri, fără a face referire la o normă legală, se referă la prezumţia/lipsa prezumţiei disponibilului de mijloace băneşti la începutul perioadei de verificare. Referitor la prezumţii, Constituţia la art.46 alin.(3), stabileşte că caracterul licit al dobândirii averii se prezumă.

Soldul venitului obţinut reprezintă diferenţa dintre venitul obţinut şi averea dobândită pentru o anumită perioadă de timp. Astfel, pentru a stabili soldul venitului obţinut la începutul perioadei de verificare (09.12.2014), urmau a fi verificate veniturile obţinute şi averea dobîndită în perioada anterioară perioadei de verificare. Luând în consideraţie faptul că Legea nr. 132/17.06.2016 nu reglementează procedura de stabilire a soldului (venitului) existent la începutul perioadei de verificare, acest sold urma a fi stabilit, prin analogie în conformitate cu regulile instituite de legislaţia fiscală (art.226^7 Cod fiscal).

Consideră că, actul de constatare din 30.05.2023 nu este motivat referitor la stabilirea diferenţei substanţiale între averea dobîndită şi veniturile obţinute de reclamant şi soţia acestuia în perioada supusă verificării, din care motiv constituie un act administrativ individual ilegal. Or, măsura oficială întreprinsă de inspectorul de integritate demonstrează exercitarea dreptului discreţionar cu încălcarea prevederilor art. 137 Cod administrativ. Din acest punct de vedere constatarea existenţei diferenţei substanţiale contravine art. 21 alin. (3) şi 29 din Codul administrativ. Scopul legitim urmărit de către autoritatea pârâtă prin emiterea/întocmirea actului de constatare, nu doar că nu este motivat, dar nici rezonabil.

În acelaşi timp, deşi actul administrativ unde se manifestă puterea discreţionară se referă la aspectele care, într-un cadru legal, conferă autorităţii publice (inspectorului de integritate) o anumită libertate de decizie, acest lucru nu presupune în nici un caz devierea de la litera legii, or, decizia luată în mod discreţionar, trebuie să fie una optimă, să corespundă finalităţii actului, sensului legislaţiei în vigoare, principiilor generale ale dreptului intern şi internaţional,

drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, deci să corespundă scopului urmărit, care alcătuieşte esenţa „dreptului discreţionar”, a cărui realizare se efectuează cu respectarea principiilor legalităţii, oportunităţii şi a echităţii.

Raportând la caz, cadrul legal enunţat şi, reieşind din constatările încălcărilor şi procedurilor arbitrare a inspectorului de integritate, sus-menţionate, instanţa concluzionează că autoritatea pârâtă (inspectorul de integritate) nu şi-a exercitat cu bună credinţă dreptul discreţionar în soluţionarea procedurii administrative şi emiterea actului administrativ contestat. Or, din actul administrativ individual defavorabil (actul de constatare) contestat nu rezultă nici un motiv obiectiv referitor la constatarea existenţei diferenţei substanţiale, adică actul de constatare, nu conţine în sine o motivare completă şi clară, această exigenţă urmând a fi realizată într-un mod suficient de explicit, condiţie care nu se atestă la caz.

Respectiv, autoritatea pârâtă în cadrul puterii sale discreţionare, având obligaţia de a explica de ce a adoptat o anumită conduită din mai multe posibile nu şi-a îndeplinit obligaţiile care îi revin în temeiul Legii nr. 132/17.06.2016 şi Legii nr.133/17.06.2016.

Declară că, procedura de control în temeiul art. 69 Cod administrativ şi art.28 alin.(2) al Legii nr. 132/17.06.2016 a fost iniţiată odată cu sesizarea din 28.10.2019, procedura administrativă soldată cu emiterea actului de constatare nr. 73/16 a fost finalizată la 30.05.2023. Procedura a derulat 1310 zile, adică cu depăşirea vădită a termenului de 30 zile, a cărui prelungire nu a derulat conform art.60 alin.(4) Cod administrativ, prin invocarea motivelor şi complexităţii obiectului procedurii de control ce ar justifica prelungirea termenului, precum şi comunicarea în scris participanţilor la procedura administrativă în termen de 30 zile, împreună cu motivele prelungirii.

Comunică că, atât legislaţia pertinentă, cât şi jurisprudenţa Curţii Supreme de Justiţie a Republicii Moldova, statuează că nerespectarea termenelor în procedura administrativă constituie o încălcare procedurală ce duce la anularea actului administrativ contestat, respectiv această constatare se eventualul act administrativ ce urmează a fi adoptat.

Pe motivele sus enunțate, solicită reclamantul admiterea cererii de chemare în judecată.

La 12 iulie 2023 Autoritatea Națională de Integritate a depus referință asupra acțiunii depusă de Mitriuc Ghenadi, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

Argumentele părților în ședința de judecată.

Reprezentantul reclamantului Mitriuc Ghenadi, avocatul Musteață Eugeniu în ședința instanței de judecată din 24 februarie 2025 a susținut cererea de chemare în judecată conform obiectului și temeiului invocat, solicitând admiterea acesteia, totodată în cadrul ședinței de judecată reprezentantul reclamantului a comunicat

despre faptul că reclamantul a contractat în 2013 un credit în mărime de 300.000 lei de la BC „Moldova-Agroindbank” SA, iar mijloacele bănești au fost eliberate reclamantului în numerar, contractul respectiv nu se regăsește la actele cauzei, iar în acest sens instanța a anunțat întrerupere în vederea prezentării de către reclamant al actului juridic respectiv.

Reprezentantul pârâtului Autoritatea Națională de Integritate, Cerneavschi Iurie, în ședință a pledat pentru respingerea acțiunii.

În ședința din 05 mai 2025, după reluarea cauzei în legătură cu schimbarea completului judiciar, participanții la proces nu s-au prezentat, fiind citați legal despre data, ora și locul examinării cauzei, copia înscrisului solicitat nefiind prezentată, astfel în temeiul dispozițiilor art. 218 lit. c), d) Cod administrativ, Completul specializat a dispus examinarea cauzei în lipsa părților neprezente.

Acțiunea este admisibilă.

În privinţa admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ Completul de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru reține următoarele.

Potrivit art. 2 alin. (2) Cod administrativ, anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.

Potrivit art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Potrivit art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care

revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Potrivit art. 189 alin. (1) Cod administrativ, (1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Din interpretarea logico-juridică a normelor precitate, rezultă că unul din elementele definitorii ale acţiunii în contencios administrativ, este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative, or, acțiunea în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat.

În conținutul acțiunii depuse, Mitriuc Ghenadi a invocat că, prin activitatea administrativă a Autorității Naționale de Integritate, a fost afectat dreptul de proprietate al reclamantului, precum și dreptul acestuia de a exercita o funcție publică.

Potrivit art. 206 alin. (1) lit.a) Cod administrativ, (1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare)

La caz, reieșind din obiectul acțiunii se atestă că reclamantul Mitriuc Ghenadi pretinde anularea actului de constatare nr. 73/16 din 30.05.2023 emis de către Autoritatea Naţională de Integritate.

Potrivit art. 36 Legea cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate nr.132 din 17.06.2016, (1) Actele de constatare menționate la art. 34 alin. (1) și (2) pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 de zile de la emitere, de către persoana supusă controlului, de către autorul sesizării sau de către persoanele menționate la art. 33 alin. (4) și (5), afectate nemijlocit de acesta.

Potrivit art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că acțiunea înaintată de Mitriuc Ghenadi, întrunește condițiile de admisibilitate, or, actele cauzei atestă că Autoritatea Națională de Integritate a aprobat actul de constatare nr. 73/16 la 30 mai 2023, iar acțiunea a fost depusă la instanța competentă la 20 iunie 2023.

Aprecierea instanței ce ține de temeinicia acțiunii:

Completul judiciar notează că, în conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

Conform art. 225 Cod administrativ, (1) Instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Conform art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Potrivit dispozițiilor art. 1 Legea privind declararea averii și a intereselor personale nr. 133 din 17.06.2016 (în redacția legii în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative), (1) Prezenta lege reglementează:

a) obligația și modul de declarare a averii și a intereselor personale de către subiectul declarării și membrii familiei, concubinul/concubina acestuia;

b) mecanismul de control al averii dobîndite de subiectul declarării și membrii familiei, concubinul/concubina acestuia în perioada exercitării mandatelor sau a funcțiilor publice ori de demnitate publică și de control privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor;

(2) Prezenta lege are drept scop instituirea măsurilor de prevenire şi de combatere a îmbogăţirii nejustificate, a conflictelor de interese, a stărilor de incompatibilitate, precum și a încălcării regimului juridic al restricțiilor și limitărilor.

Potrivit art. 5 Legea cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate nr. 132 din 17.06.2016 (în redacția legii în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative), Autoritatea asigură integritatea în exercitarea funcției publice sau funcției de demnitate publică și prevenirea corupției prin realizarea controlului averii și al intereselor personale și privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor.

Materialele cauzei atestă că, reclamantul Mitriuc Ghenadi, exercitând funcția de deputat al Parlamentului Republicii Moldova în perioada 2014-2019, a deţinut calitatea de subiect al declarării în conformitate cu art. 3 alin. (1) lit. a) Legea nr. 1264/2002 privind declararea şi controlul veniturilor şi al proprietăţii persoanelor cu funcţii de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcţionarilor publici şi a unor persoane cu funcţii de conducere (cu modificările operate prin Legea nr.

181/2011, în vigoare la perioada supusă controlului, abrogată la 01.08.2016, în continuare Legea nr. 1264/2002), continuînd deţinerea acestei calităţi în temeiul art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii şi intereselor personale, fiind persoană cu funcţie de demnitate publică căruia i se aplică prevederile Legii nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcţii de demnitate publică şi ale Legii nr. 39/1994 despre statutul deputatului în Parlament.

La 28.10.2019, în cadrul Autorităţii Naţionale de Integritate a fost depusă sesizarea înregistrată cu nr. 3411, cu privire la eventuala încălcare a regimului juridic al declarării averii și a intereselor personale de către Mitriuc Ghenadi.

La 31.10.2019, sesizarea menţionată a fost distribuită aleatoriu prin sistemul electronic de distribuire al sesizărilor inspectorului de integritate Ciubotaru Cristina, ce a stat la baza formării dosarului de control nr. 20190116692. (f.1, vol. I dosar administrativ)

Potrivit art. 26 Legea nr. 132 din 17.06.2016 (în redacția legii în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative), controlul averii şi al intereselor personale constă în verificarea declaraţiilor de avere și interese personale, a datelor şi a informaţiilor privind averea existentă, precum şi a modificărilor patrimoniale intervenite pe durata exercitării mandatelor, a funcţiilor publice și de demnitate publică.

Potrivit art. 31 Legea nr. 132 din 17.06.2016 (în redacția legii în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative), (1) În termen de 15 zile de la data repartizării sesizărilor, inspectorul de integritate efectuează verificarea prealabilă a acestora. În cadrul verificării prealabile, inspectorul de integritate verifică respectarea condițiilor de formă și conținut ale sesizărilor și existența bănuielii rezonabile privind încălcarea regimului juridic de declarare a averii și a intereselor personale. Verificarea prealabilă include validarea datelor din declarațiile de avere și interese personale prin intermediul sistemului informațional e-Integritate. Verificarea prealabilă se finalizează cu emiterea unui proces-verbal de inițiere a controlului sau de refuz al inițierii controlului.

Potrivit art. 32 alin. (1), (3) Legea cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate nr. 132 din 17.06.2016 (în redacția legii în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative), (1) În procesul de control al averii și al intereselor personale, inspectorul de integritate verifică datele şi informaţiile privind averea existentă a persoanei supuse controlului, precum şi modificările patrimoniale intervenite pe durata exercitării mandatelor, a funcțiilor publice sau de demnitate publică. Controlul poate fi efectuat pe durata exercitării mandatelor, a funcțiilor publice sau de demnitate publică şi în decursul a 3 ani după încetarea acesteia.

(3) În procesul de control al averii și intereselor personale, inspectorul de integritate are dreptul să solicite oricăror persoane fizice sau persoane juridice de

drept public ori privat, inclusiv instituțiilor financiare, documentele şi informaţiile necesare pentru realizarea controlului.

Prin procesul-verbal de iniţiere a controlului nr. 385/16 din 15.11.2019 în privinţa dlui Mitriuc Ghenadi, ex-deputat în Parlamentul Republicii Moldova, a fost iniţiat controlul averii şi a intereselor personale. (f.77-78, vol. I dosar administrativ) Despre inițierea controlului reclamantului Mitriuc Ghenadi i-a fost comunicat prin scrisoarea 04-16/3105 din 19.11.2019 la 22.11.2019. (f.79-80, vol. I dosar administrativ)

Potrivit art. 20 alin. (1) lit. a), b) și c) Legea nr. 132 din 17.06.2016 (în redacția legii în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative), (1) Inspectorul de integritate are următoarele drepturi:

a) să solicite informații și explicații de la persoanele supuse controlului;

b) să solicite informaţiile necesare pentru realizarea atribuţiilor de control al averilor şi intereselor personale, privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor de la alte persoane fizice şi juridice;

c) să acceseze on-line, gratuit, registrele de stat ale organizaţiilor, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare a acestora, în exercitarea atribuțiilor ce țin de verificarea averilor și a intereselor personale a conflictelor de interese, incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor;

Astfel, în acest sens, inspectorul de integritate, în scopul stabilirii existenţei sau inexistenţei diferenţei substanţiale dintre averea dobîndită, veniturile obţinute şi cheltuielile realizate de către subiectul declarării Mitriuc Ghenadi, a solicitat şi a recepţionat de la autorităţile competente informaţii şi documente necesare desfăşurării controlului, precum şi a preluat extrase din bazele de date, în acest sens fiind acumulate informaţii şi documente în baza cărora au fost stabilite modificările patrimoniale.

La 16.01.2023, inspectorul de integritate Ciubotaru Cristina, prin scrisoarea 04-16/260, a solicitat reclamantului Mitriuc Ghenadi prezentarea informațiilor cu privire la disponibilitatea de către ultimul a banilor în numerar la data depunerii declarațiilor de avere și interese personale pentru anii 2016 – 2019, reieșind din faptul că potrivit declarațiilor nu a fost indicată nici o informație la capitolele V. lit. C ”Numerar în monedă națională și/sau valută străină”, care a fost comunicată reclamantului la 24.01.2023 (f.251-253, 254 vol. III dosar administrativ)

Prin urmare, raportat la perioada 01.08.2016 – 21.03.2019, divizată pe ani fiscali inspectorul de integritate din cadrul Inspectoratului de Integritate al Autorităţii Naţionale de Integritate, a efectuat calculul între veniturile obţinute, cheltuielile realizate şi averea dobândită de către Mitriuc Ghenadi şi membrii familiei acestuia potrivit tabelului reflectat în din Actul de constatare nr. 73/16 din 30.05.2023, identificând o diferență substanțială ca urmare a unor modificări

patrimoniale în anul 2017, la data de 26.04.2017 în sumă de -286.140,59 lei, care reprezintă diferența dintre soldul reclamantului la 25.04.2017 de 214.499,41 lei și suma debitată la 26.04.2017 în valoare de 500.640 lei.

Astfel diferența de -286.140,59 lei a fost stabilită între averea dobândită (care a inclus toate modificările patrimoniale, inclusiv cheltuielile stabilite) și veniturile obținute (care a inclus veniturile valorificate prin extrageri de numerar, înstrăinarea de bunuri mobile conform celor prenotate) de către Mitriuc Ghenadi și membrii de familie.

Potrivit art. 33 alin. (10) Legea nr. 132 din 17.06.2016 (în redacția legii în vigoare din 24.03.2023), în cazul în care inspectorul de integritate are bănuieli rezonabile că persoana supusă controlului deține și alte bunuri decât cele înscrise în declarația de avere și interese personale sau există aparența de diferență substanțială între veniturile obținute, cheltuielile realizate și averea deținută, acesta îi solicită persoanei supuse controlului informații și dovezi privind justificarea acestei diferențe și punctul său de vedere. Punctul de vedere al persoanei supuse controlului urmează a fi prezentat în termen de 15 zile de la solicitare. În caz de neprezentare a informațiilor sau dovezilor privind justificarea diferenței între veniturile obținute, cheltuielile realizate și averea deținută de subiectul declarării personal sau prin intermediul unor terți, inspectorul de integritate constată, dacă alte documente sau informații nu sugerează contrariul, că persoana verificată nu a declarat toată averea sau că există o diferență substanțială între veniturile obținute, cheltuielile realizate și averea dobândită.

La 04.04.2023 inspectorul de integritate Ciubotaru Cristina a solicitat reclamantului Mitriuc Ghenadi prezentarea punctului de vedere referitor la eventuala diferenţă substanţială stabilită de către inspectorul de integritate între averea dobândită şi veniturile realizate ce a fost stabilită la 26.04.2017 în sumă de –286.140,59 lei, însă ultimul nu și-a valorificat dreptul respectiv.

Pe cale de consecință, la data de 30.05.2023, de către inspectorul de integritate în cadrul Inspectoratului de integritate al ANI, Ciubotaru Cristina a fost întocmit actul de constatare nr. 73/16, prin care s-a decis:

„1. Se constată diferenţă substanţială şi deţinerea averii cu caracter nejustificat, în mărime de -286 140,59 lei în anul fiscal 2017 la data de 26.04.2017, diferenţă ce a fost constatată între averea dobândită şi veniturile obţinute pentru aceeaşi perioadă de către dl Mitriuc Ghenadi, ex-deputat în Parlamentul Republicii Moldova.

2. Se transmite instanţei de judecată competentă actul de constatare, în vederea aplicării măsurilor de asigurare necesare şi dispunerii încasării în folosul statului a valorii averii nejustificate sau a confiscării acesteia.

3. Se decade dl Mitriuc Ghenadi din dreptul de a exercita funcţii publice şi funcţii de demnitate publică, cu excepţia funcţiilor electorale, pe o perioadă de 3

ani, de la data rămînerii definitive a actului de constatare ori din data rămînerii definitive şi irevocabile a hotărîrii judecătoreşti prin care se confirmă existenţa averii nejustificate.

4. Se înscrie dl Mitriuc Ghenadi în Registrul de stat al persoanelor care au interdicţie de a ocupa funcţii publice sau de demnitate publică de la data rămînerii definitive a actului de constatare ori din data rămînerii definitive şi irevocabile a hotărîrii judecătoreşti prin care se confirmă existenţa averii nejustificate.

5. Se transmite actul de constatare spre publicare pe pagina web oficială a Autorităţii Naţionale de Integritate.

6. Se aduce la cunoştinţa dlui Mitriuc Ghenadi, prezentul act de constatare şi se informează despre dreptul de a-1 contesta, în termen de 30 zile de la emitere, la Curtea de Apel Chişinău, (MD-2043, mun. Chişinău, str. Teilor nr.4).”

Actul de constatare nr. 73/16 din 30.05.2023 a fost comunicat contrasemnătură reclamantului Mitriuc Ghenadi contrasemnătură la 02.06.2023, prin intermediul oficiului poștal. (f.87, vol. III dosar administrativ)

În temeiul art. 36 alin. (1) Legea nr. 132 din 17.06.2016, actele de constatare menționate la art. 34 alin. (1) și (2) pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 de zile de la emitere, de către persoana supusă controlului, de către autorul sesizării sau de către persoanele menționate la art. 33 alin. (4) și (5), afectate nemijlocit de acesta.

Nefiind de acord cu Actul de constatare nr. 73/16 din 30.05.2023, reclamanul Mitriuc Ghenadi s-a adresat cu prezenta acțiune în contencios administrativ, solicitând anularea acestuia.

În privința fondului cauzei, Completul judiciare, sumar a constatat că reclamantul Mitriuc Ghenadi a invocat următoarele teze pe care se fundamentează acțiunea acestuia:

1. Nepublicarea Metodologiei în baza căreia actul administrativ a fost emis;

2. Lipsa motivării actului administrativ reieșind din omisiunea de a descifra diferența dintre averea dobândită și veniturile obținute;

3. Exercitarea dreptului discreționar în mod arbitrar.

4. Depășirea termenului de efectuare al controlului.

5. Efectuarea unor calcule eronate.

Cu referire la alegațiile reclamantului expuse în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată le va respinge și în acest sens, aduce următoarele argumente.

Cu referire la alegațiile reclamantului cu privire la nepublicarea Metodologiei de efectuare a verificării și a controlului averii și al intereselor personale şi privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, Completul specializat urmează să evidențieze asupra faptului că acesta reprezintă un act intern şi, prin prisma art. 6

lit. f) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative și respecitv face parte din categoria actelor normative ale autorităţilor publice autonome.

Totdoată, art. 7 alin. (1) Legea nr. 100/2017 statuează că, forţa juridică a actelor normative se stabileşte în funcţie de competenţa şi statutul autorităţii publice emitente, precum şi de categoria actului. Limitele de competenţă privind adoptarea, aprobarea sau emiterea actelor normative sînt stabilite de Constituţia Republicii Moldova, de Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern şi de alte acte normative.

Iar art. 16 alin. (2) din Legea nr. 100/2017 prevede că, 2) Actele normative ale autorităţilor administraţiei publice centrale de specialitate şi ale autorităţilor publice autonome sînt emise sau aprobate numai în temeiul şi pentru executarea legilor și a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Preşedintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor şi ordonanţelor Guvernului. Actele normative respective se limitează strict la cadrul stabilit de actele normative de nivel superior pentru executarea cărora se emit sau se aprobă şi nu pot contraveni prevederilor actelor respective. În clauza de adoptare a actelor normative ale autorităţilor administraţiei publice centrale de specialitate şi ale autorităţilor publice autonome se indică expres actul normativ superior în temeiul căruia acestea sînt emise sau aprobate.

Iar la rândul său art. 7 alin. (3) lit. h) Legea nr. 132/2016 relevă că, în domeniul cooperării cu instituțiile naționale și internaționale, precum și în domeniul asigurării bunei organizări a Autorității și administrării activității de promovare a integrității subiecților declarării, Autoritatea stabilește metodologia de efectuare a controlului averii și al intereselor personale și privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor.

Astfel, Metodologia se aplică în procedura de control în măsura în care, Legea nr. 132/2016, Legea nr. 133/2016, Codul administrativ, alte acte legislative naţionale şi acte normative internaţionale în măsura în care aceste reglementări nu sunt acoperite de prevederile legale citate.

Cu toate acestea, în conţinutul actului de constatare nr. 73/16 din 30.05.2023, nu este vreo trimitere expresă la dispoziţiile Metodologiei, ci toate acţiunile şi alte măsuri întreprinse de către inspectorul de integritate în procedura de control au fost întemeiate în mod direct pe actele legislative care au forţă juridică superioară Metodologiei.

Cu referire la criticile reclamantului Mitriuc Ghenadi cu privire la depășirea termenului de efectuare al controlului, Completul specializat ține să evidențieze că acestea sunt nefondate, fiind pasibile de a fi respinse din următoarele motive.

Potrivit art. 37 alin. alin. (3)-(6) Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate (în redacția legii în vigoare la momentul efectuării controlului), (3) După repartizarea aleatorie a sesizărilor de efectuare a

controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, inspectorul de integritate inițiază verificarea prealabilă a acestora.

(4) Prevederile art. 30, 31, 32, ale art. 33 alin. (6)–(8), (12) și (13), ale art. 35 și 36 se aplică în modul corespunzător.

(5) Controlul nu poate fi inițiat în cazul în care de la admiterea conflictului de interese sau de la apariția stării de incompatibilitate, de restricție sau de limitare au trecut mai mult de trei ani.

(6) Controlul privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor se efectuează în cel mult 3 luni de la repartizarea sesizării. Ținând cont de complexitatea controlului, de comportamentul participanților vizați și a autorităților relevante, în baza unei solicitări motivate a inspectorului de integritate, președintele sau vicepreședintele Autorității poate prelungi termenul de efectuare a controlului până la cel mult 6 luni.

Prevederile art. 32 alin. (3), (6), (7) din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 (în redacția legii în vigoare la momentul efectuării controlului) stabilesc că, (3) În procesul de control al averii și al intereselor personale, inspectorul de integritate verifică datele și informațiile privind averea deținută a persoanei supuse controlului, precum și modificările patrimoniale intervenite pe durata exercitării mandatelor, a funcțiilor publice sau de demnitate publică. Controlul poate fi inițiat pe durata exercitării mandatului, a funcției publice sau de demnitate publică, precum și în decurs de trei ani după încetarea exercitării acestora.

(6) În procesul de control al averii și al intereselor personale, inspectorul de integritate are dreptul să întreprindă orice măsuri permise de lege și să solicite oricăror persoane fizice sau persoane juridice de drept public ori de drept privat, inclusiv instituțiilor financiare, cu titlu gratuit, documente și informații necesare pentru efectuarea controlului.

(7) La solicitarea inspectorului de integritate, subiecții menționați la alin. (4)–(6) sunt obligați să prezinte Autorității, în termen de 15 zile de la recepționarea solicitării, datele, informațiile, înscrisurile și documentele justificative solicitate. În cazul în care inspectorul de integritate constată că subiecții menționați la alin. (4)–(6) nu i-au furnizat în termen informația solicitată privind averea și veniturile persoanei supuse controlului sau i-au furnizat date neautentice, acesta le va aplica sancțiunea prevăzută de Codului contravențional al Republicii Moldova.

Completul specializat conchide că, art. 60 din Codul administrativ prevede termenul general de 30 de zile în care o procedură administrativă trebuie finalizată, dacă legea nu prevede altfel. Respectiv, prevederea legală este o normă generală, care admite excepţiile prevăzute de lege.

La caz, procedura administrativă în cadrul controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităţilor, restricţiilor şi limitărilor este reglementată de legea specială, Legea cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016, care şi urmează a fi aplicată la caz.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 33 alin. (14) Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016 (în redacția legii în vigoare din 29.10.2021), controlul averii și al intereselor personale se efectuează în cel mult 9 luni de la repartizarea sesizării. Ținând cont de complexitatea controlului, de comportamentul participanților vizați și a autorităților relevante, în baza unei solicitări motivate a inspectorului de integritate, președintele sau vicepreședintele Autorității poate prelungi termenul de efectuare a controlului până la cel mult 18 luni.

Prin urmare, Colegiul relevă că, procedura administrativă în cadrul controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităţilor, restricţiilor şi limitărilor este reglementată de Legea cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016, Legea nominalizată stabileşte mai multe termene în cadrul cărora inspectorul de integritate urmează să efectueze anumite acţiuni, care cumulativ depăşesc termenul general de 30 de zile.

Mai mult ca atât, potrivit art. 27 Codul administrativ, în cazul în care prezentul cod sau alte legi speciale nu impun un anumit termen, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze într-un termen rezonabil.

Instanţa de judecată relevă că, procedura de efectuare a controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităţilor, restricţiilor şi limitărilor implică întreprinderea de către inspectorul de integritate a mai multor acţiuni pentru acumularea informaţiilor şi materialelor necesare stabilirii circumstanţelor cauzei, ceea ce necesită un termen nedeterminat, din motiv că nu se cunoaşte iniţial care va fi comportamentul participanţilor la procedura administrativă şi dacă aceştia vor reacţiona în termenele stabilite.

Mai mult ca atât, în opinia instanței efectuarea procedurii de control într-un termen mai restrâns poate conduce la o concluzie eronată a inspectorului de integritate, în măsura în care, informaţiile acumulate nu permit formularea concluziei, iar inspectorul de integritate are motive obiective să considere necesar efectuarea unor alte acţiuni şi acte, precum necesitatea introducerii în procedură a unor persoane, care urmează a furniza informaţii relevante; înaintarea unor demersuri către subiectul controlului; autorităţi publice, de drept public sau privat, ce vizează veniturile şi cheltuielile obţinute/suportate de către subiectul declarării, iar pe cale de consecință efectuarea procedurii date într-un termen restrâns poate duce la suprimarea drepturilor subiecților vizați.

În circumstanţele reţinute se impune concluzia că, procedura administrativă iniţiată de inspectorul de integritate în cadrul unui control, este mult mai complexă şi necesită un termen mai extins decât cel general prevăzut de art. 60 din Codul administrativ, întru efectuarea tuturor acţiunilor, cum ar fi înaintarea demersurilor, interpelărilor, răspunsurilor, solicitarea explicaţiilor, cercetarea înscrisurilor, care se face şi prin intermediul oficiului poştal, fapt ce necesită o perioadă de timp mai mare.

Totodată, instanţa remarcă că, procedura administrativă în fiecare caz este diferită, din motiv că aceasta demarează în dependenţă de complexitatea acţiunilor întreprinse în cadrul efectuării controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităţilor, restricţiilor şi limitărilor, precum şi a numărului de persoane implicate în această procedură, iar din aceste motive alegațiile reclamantului se vor respinge.

Mai mult ca atât, după cum rezultă din actele cauzei, inspectorul de integritate Ciubotaru Cristina a întocmit mai multe rapoarte de prelungire a termenului de efectuare a controlului adresate vicepreședintelui ANI, iar despre fiecare prelungire în acest sens reclamantul a fost informat.

În ceea ce privește alegațiile reclamantului, precum că calculul efectuat de Autoritatea Națională de Integritate nu este unul descifrat și nu este argumentată apariția acestui calcul, Completul specializat ține să evidențieze că calculul respectiv rezultă din actele disponibile inspectorului de integritate furnizate de băncile comerciale din Republica Moldova, în particular răspunsul BC „MobiasBanca” SA nr. 90 din 06.02.2020 din 27.02.2020, la care a fost anexată descifrarea extragerilor în numerar de către reclamant în coroborare cu calculul fluxului de mijloace bănești ce erau disponibile reclamantului la data de 25.04.2017 în contextul în care din declarațiile anuale ale reclamantului Mitriuc Ghenadi nu rezultă faptul că acesta a declarat deținerea a careva mijloace în numerar pe perioada verificării, mai mult ca atât, la etapa derulării procedurii administrative reclamantul nu a prezentat autorității careva informații în acest sens, iar după stabilirea de către inspectorul de integritate al unei diferențe substanțiale dintre fluxul mijloacelor bănești deținute în numerar și cel al cheltuielilor în numerar în mărime de -286.140,59 lei cu acordarea subiectului verificării dreptului de a se expune asupra acestei diferențe, reclamantul nu și-a valorificat dreptul de a prezenta careva probe în acest sens.

Totodată, instanța nu poate reține argumentele reclamantului în această privință, întrucât acesta se rezumă la critici formale, fără a combate concluziile autorității publice prin careva contraprobe, care să demonstreze deținerea mijloacelor bănești în numerar la etapa verificării care să acopere cheltuielile în numerar al acestuia.

La acest subiect, instanța de judecată va accentua asupra faptului că în ședința de judecată reprezentantul reclamantului, avocatul Musteață Eugeniu a declarat asupra faptului că mijloacele bănești deținute de către reclamant în mărime de 300.000 lei la etapa achitării ratei pentru contractul de investiții în construcție în mărime de 500.640 lei potrivit dispoziției de încasare nr. 41 din 26.04.2017, rezultă din contractul de credit bancar din 2013 semnat cu BC „Moldova-Agroindbank" SA și reflectat în declarația de avere și interese personale, însă din declarațiile acestuia – din varii motive au fost primite de către reclamant în 2017, când și a fost semnat contractul, cu toate acestea acest act juridic nu a fost prezentat instanței de judecată, iar la rândul său reprezentantul pârâtului a insistat asupra faptului că în cadrul acestui contract, reclamantul ar deține calitatea de fidejusor și nicidecum de debitor ce a beneficiat nemijlocit de efectele acestui contract.

În aceste condiții, instanța de judecată nu poate reține argumentele reclamantului cu privire la deținerea de către acesta mijloacelor bănești care să acopere soldul negativ pentru perioada de referință, iar pe cale de consecință le va respinge ca fiind nefondate și lipsite de suport probatoriu.

Cu referire la argumentele reclamantului Mitriuc Ghenadi cu trimitere la faptul că eronat ar stabili inspectorul de integritate faptul că acesta împreună cu familia sa în anul 2014 ar fi deținut 0 lei, la acest capitol se va accentua că potrivit declarațiilor prezentate de către reclamant, acesta nu a indicat deținerea a careva mijloace financiare în numerar, precum și a eșuat a proba acest fapt în instanța de judecată, iar prin urmare Autoritatea Națională de Integritate nu putea adopta o altă soluție decât să ia drept reper cifra de 0 lei la momentul inițierii controlului, cu toate acestea, după cum denotă și actele cauzei pentru perioada anilor 2014 – 2016, veniturile raportate de către reclamant nu au depășit semnificativ cheltuielile pe care aceasta le-a suportat acesta, or potrivit calculelor inspectorului de integritate, la sfârșitul anului 2016 reclamantul a înregistrat un sold pozitiv.

Mai mult ca atât, art. 4 alin. (1) lit. e) Legea privind declararea averii și a intereselor personale nr. 133 din 17.06.2016 statuează cert și clar că, *subiecții prevăzuți la art. 3 alin. (1) declară datoriile personale ale subiectului declarării*, ale membrilor de familie sau ale concubinului/concubinei lui sub formă de debit, gaj, ipotecă, garanţie, emise în beneficiul unor terţi, împrumut şi/sau credit, *dacă valoarea lor depăşeşte valoarea a 10 salarii medii pe economie*.

Cu referire la alegațiile reclamantului, precum că Autoritatea Națională de Integritate în exercitarea dreptului discreționar acesta a fost aplicat într-un mod arbitrar, Completul ține să le respingă ca fiind nefondate, întrucât în cadrul procedurii administrative, precum și la adoptarea actului de constatare 73/16 din 30.05.2023 au fost luate în considerare toate circumstanțele reale, actul administrativ contestat este unul motivat, fiind bazat inclusiv pe înscrisuri și date pertinente, în cadrul procedurii administrative reclamantului fiindu-i asigurate toate

garanțiile, inclusiv dreptul la apărare, posibilitatea de a prezenta probe relevante pe marginea sesizării depuse i-a fost asigurată, totodată, ultimul nu a fost lipsit de dreptul de a solicita efectuarea unei expertize sau atragerea unui specialist în contextul în care nu a fost de acord cu calculele efectuate, însă nu și-a valorificat dreptul respectiv, astfel, măsurile întreprinse de către autoritatea publică sunt proporționale în raport cu abaterile admise de către reclamant, iar criticile acestuia se rezumă la simplul dezacord cu actul criticat și care nu denotă o veritabilă încălcare al drepturilor reclamantului.

Astfel, inspectorul de integritate a constatat prezenţa unei diferenţe substanţiale între averea dobândită, veniturile obţinute şi cheltuielile realizate de către Mitriuc Ghenadi şi membrii familiei sale, pentru anul fiscal 2017 la 26.04.2017 în mărime de -286.140,59 lei, în perioada exercitării de către acesta al mandatului de deputat al Parlamentului Republicii Moldova. Probe care să demonstreze caracterul justificat al averii al reclamantului, precum și proveniența pretinselor mijloace bănești obținut și nedeclarate în modul corespunzător nu au fost administrate.

Prin urmare, Completul judiciar consideră că o asemenea motivare satisface dezideratele impuse de art. 31 și 118 din Codul administrativ, or, în motivare se indică temeiurile esenţiale de drept, adică texte legale aplicabile situației date, precum și temeiurile de fapt pe baza cărora s-a reținut aplicabilitatea acestor texte legale, pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru actul adoptat. Mai mult, din motivarea actului pot fi recunoscute punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar.

În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) Legea nr. 132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate, inspectorul de integritate decide dacă dispune măsurile menționate la alin. (1) lit. b) în funcție de gradul de vinovăție al subiectului declarării, de natura abaterii, de numărul și durata abaterilor, de comiterea unor abateri similare anterior, de prejudiciul adus interesului public și de funcția publică deținută.

Deasemenea, instanța de judecată urmează să accentueze că, la realizarea dreptului discreționar, autoritatea publică pârâtă a respectat principiul proporționalității, iar măsurile adoptate în privința reclamantului Mitriuc Ghenadi corespund abaterii admise de către ultimul, fiind o măsură legală, proporțională și absolut necesară, iar careva ilegalități în cadrul desfășurării procedurii administrative realizate de către Autoritatea Națională de Integritate nu au fost identificate.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ reține că la cazul de față nu se atestă prezente la materialele cauzei careva acte confirmative în vederea motivării ilegalităţii emiterii Actului de constatare nr. 73/16 din 30.05.2023, fapt care exclude posibilitatea anulării pe motivul ilegalităţii

acestuia, sau ca fiind emis neîntemeiat şi în lipsa unui suport juridic, din care motiv cererea de chemare în judecată al reclamantului Mitriuc Ghenadi se va respinge.

Potrivit art. 225 Codul administrativ, (1) Instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ.

(2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) şi-a exercitat dreptul discreţionar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar;

d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, instanța de judecată verificând conținutul Actului de constatare nr. 73/16 din 30.05.2023, a stabilit că acesta este unul legal, justificat și emis cu respectarea principiului proporționalității, iar exercitarea dreptului discreționar a avut loc în limitele cadrului legal, cu respectarea scopului prevăzut de lege, iar circumstanțelor cauzei le-a fost acordată o apreciere corespunzătoare.

Reieșind din limitele controlului judecătoresc și norma art. 219 alin. (3) din Codul administrativ potrivit căruia, instanţa de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces, Completul judiciar constată că în cauză nu sunt întrunite temeiurile cu privire la anularea actului administrativ individual.

Potrivit art.224 alin. (2) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată, respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)-e).

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Mitriuc Ghenadi către Autoritatea Națională de Integritate, cu privire la anularea actului, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Președintele completului, Sîrbu Victoria

Judecătorii Bostan Angela

Cașcaval Andrei